

Female View

Modelfotografes van de
jaren 1930 tot aan het
digitale tijdperk

Boven: *Lana del Rey*, 2012 © Ellen von Unwerth
Coverfoto: *Barbara Mullen*, ca. 1952/1994 © Estate of Lilian Bassman

Female View

Modefotografes van de jaren 1930 tot aan het digitale tijdperk

Samengesteld door dr. Antje-Britt Mählmann

Met de tentoonstelling *Female View* willen we de – ten onrechte vaak verwaarloosde – modefotografie door vrouwen in de spotlights zetten. Decennia lang hebben vrouwelijke fotografen hun stempel gedrukt op de modefotografie. De meesten van hen werkten voor invloedrijke magazines, zoals Harpers's Bazaar en Vogue, en hebben zo invloed gehad op de stijl van hun tijd en op andere kunstenaars (v/m). Velen van hen hadden vóór hun carrière als fotograaf gewerkt als model en kenden dus alle aspecten van het vak, voor en achter de camera. Tot nog toe stond bij tentoonstellingen over modefotografie de mannelijke blik op het vrouwelijk lichaam centraal. De kleding was in zekere zin 'aankleding' van het vrouwelijk lichaam. En dat terwijl de foto's meestal door vrouwen worden bekeken. Deze problematiek van de dominante mannelijke blik is ook terug te zien in de mode-industrie: die is weliswaar grotendeels gericht op een vrouwelijke doelgroep, maar de hoge posities in besturen en management worden bekleed door mannen. Veel van de modefotografes in deze tentoonstelling zijn, ondanks hun iconische foto's en eigen stijl, amper bekend bij het bredere publiek. Tijd dus om op zoek te gaan naar de 'vrouwelijke blik' op de modefotografie tussen de jaren 1930 en nu.

De zoektocht legt iets bloot van de maatschappelijke en politieke veranderingen in deze periode, die ook terug te zien zijn in de mode en het lichaamsbeeld. De huidige modefotografie is een stuk diverser dan in de twintigste eeuw. Ze richt zich niet meer alleen op het 'ideale plaatje', maar stelt ook zaken als schoonheid, genderidentiteit en culturele inclusie ter discussie. De fotokeuze in deze tentoonstelling reflecteert de grotere bandbreedte van de huidige productie. In de twintigste eeuw bevonden zich alle toonaangevende modehuizen in Europa of de VS maar inmiddels is mode en modefotografie globaler dan ooit.

Hartelijk dank aan onze sponsors die deze expositie mogelijk maakten.

Nood maakt vindingrijk!

Mode tijdens en vlak na WO II

Tentoonstellingszaal I

In de Tweede Wereldoorlog was er gebrek aan voedsel en alle denkbare materialen. Vrouwen namen veel praktische en maatschappelijke taken over van de mannen die in de oorlog vochten. De mode van toen moest daarom vooral praktisch, betaalbaar en slijtvast zijn. Ook de modefotografie werd door dit pragmatisme gedomineerd.

Een goed voorbeeld zijn de modefoto's van de Amerikaanse fotografe **Lee Miller** voor de Britse Vogue. Aan het begin van haar carrière werkte Miller in Parijs als assistente van Man Ray en deed opdrachten voor grote modemagazines. Daarnaast documenteerde ze voor de Amerikaanse Vogue de verschrikkingen van de Tweede Oorlog en de Holocaust, terwijl ze actief bleef als modefotografe in Londen. Haar modefoto's laten zien dat het leven in tijden van oorlog doorgaat maar ze stralen ook iets uit van de toen heersende moraal: doorpakken.

Vóór het uitbreken van de Tweede Oorlog runde de Berlijnse fotografe Else Ernestine Neuländer onder de naam **Yva** een zeer succesvolle fotostudio die zich met name toelegde op modefotografie. Hier kreeg de later wereldberoemde modefotograaf Helmut Newton zijn opleiding. Vanwege haar Joodse afkomst mocht Yva in nazi-Duitsland vanaf 1938 haar beroep niet meer uitoefenen. In 1942 werd ze samen met haar man Alfred Simon gedeporteerd en waarschijnlijk in vernietigingskamp Sobibor vermoord.

De Oostenrijkse fotografe **Madame d'Ora** (Dora Kallmus) kwam net als Yva uit een Joodse familie en had vanaf 1907 een fotostudio in Wenen, samen met fotograaf Arthur Benda. In 1925 verhuisde ze haar studio naar Parijs, waar ze portretten en modefoto's maakte. Tijdens de Duitse bezetting van Frankrijk werd ze gedwongen de studio op te geven en zich terug te trekken. Na de oorlog keerde ze terug in het verwoeste Wenen. Ze bleef modepor-tretten maken, maar wijdde zich ook aan de documentairefotografie en het verwerken van collectieve oorlogservaringen.

Lee Miller,
Marlbeck Vogue Fashion Assignment, 1941
Moderne c-print van een scan van de originele afdruk
of het originele negatief, 35,3 × 27,8 cm
© Lee Miller Archives

Een nieuw begin & internationale mode

Tentoonstellingszaal I

Na de Tweede Wereldoorlog maakte de praktische kleding, geschikt voor werkende vrouwen, aanvankelijk plaats voor mode die veel vrouwelijker, minder alledaags van karakter was. Christian Dior introduceerde zijn New Look met getailleerd silhouet, een elegante belijning en wijd uitwaaiende rokken. De modedefotografie in vreedetijd ging zich weer richten op een welgesteld publiek en de luxe van exclusieve brands en modecentra. De herstart van de mode en de creatieve industrie stond in het teken van het verwerken van de trauma's en de materiële omstandigheden van vlak na de oorlog. Schilderes en fotografe **Lillian Bassman** hield zich, samen met haar man Paul Himmel, aanvankelijk vooral bezig met het vastleggen van de (gevolgen van de) oorlog voor de burgerbevolking. Meer bekendheid verwierf ze met haar modefoto's. Tussen de jaren 1940 en 1960 was ze de ster van de modedefotografie, ook dankzij haar werk als creative director bij Harper's Bazaar. Al voor die tijd maakte **Louise Dahl-Wolfe** tal van foto's voor de grote modetijdschriften, bij voorkeur in de vrije natuur, in alle grote wereldsteden.

Regina Relang, een Duitse modedefotografe die in Parijs haar opleiding genoot, werd in 1935 lid van de 'Reichsverband der Deutschen Presse', een door de nazi's gecontroleerd persbureau. In 1946 begon ze met het maken van indrukwekkende modefoto's die het nieuwe begin markeren. Haar foto's, onder meer van de New Look van Dior, gemaakt in de straten van de Europese metropolen, zijn aangrijpende tijdsdocumenten.

Femxphotographers.org – Katharina Bosse

Torenkabinet

Kunstenaarscollectief **Femxphotographers.org** presenteert zich in dialoog met de tentoonstelling *Female View*.

In de expositie zijn foto's te zien van **Katharina Bosse** uit haar serie *New Burlesque*. Bosse reisde van 2001 tot 2002 door de VS en fotografeerde daar burlesque performers, weliswaar in hun podiumoutfit maar niet op het podium zelf. We zien de performers in alledaagse ruimtes, op straat of in een tuin. De geënceneerde illusies geven de opnames hun complexe karakter.

De fotografe toont deze danseressen, die hebben gebroken met allerlei conventies, in hun onverbloemde menselijkheid. Hun lichamelijke blootgesteld aan het oog van de beschouwer, vertelt het verhaal van postmoderne toe-eigening en pastiche, zowel door de vrouwelijke als de mannelijke blik.

Kunstenaarscollectief Femxphotographers.org presenteert zich op verschillende manieren: met een nieuw boek, verschenen bij Hatje Cantz, en diverse acties als onderdeel van het activiteitenprogramma.

Kijk voor meer informatie op: <https://femalephotographers.org/>

Modefotografie in Oost en West

Tentoonstellingszaal II

Voor de Joods-Duitse fotografe **Ingeborg Hoppe** was tijdens het naziregime de dreiging van vervolging en inperking permanent aanwezig, maar dankzij haar baan in de studio van Urs Lang-Kurz wist ze onder de radar te blijven. Toen WO II voorbij was begon ze een eigen studio in Stuttgart en werkte voor tal van Duitse bladen.

Duitsland was van de late jaren 1940 tot in de jaren 1990 verdeeld in Oost en West. Die deling, een gevolg van de Koude Oorlog, had ook gevolgen voor de situatie van de fotografes. De modefotografie in de DDR was, net als andere activiteiten op artistiek en publicitair gebied, onderhevig aan strenge regels. Alternatieve visies op vormen van samenleven of stijl waren uit officiële kunstuitingen verbannen en vonden clandestien of ondergronds plaats. Fotografes als **Sibylle Bermann** werkten voor het officiële modetijdschrift Sibylle terwijl ze daarnaast de alternatieve mode van de rebelse subcultuur in beeld vastlegden.

In het Westen brak de Hamburgse **Charlotte March** met achterhaalde conventies in de modefotografie: ze fotografeerde haar modellen in de jaren 1960 tijdens het sporten, in minirok, en soms ook vanuit een laag standpunt. Haar foto's weerspiegelen daarmee de moderniseringsprocessen in de samenleving.

Net als veel andere fotografes bewoog **Ute Mahler**, die vaak nauw samenwerkte met haar echtgenoot, zich op de grens van mode- en documentaire fotografie. Zij maakte tal van series en covers voor de Sibylle.

Ute Mahler
Elke, Minsk 1981, 1981
zilvergelatineprint
30 x 45 cm
© Ute Mahler

Textielpatronen en mode-ontwerpen van Joseph Beuys

De kunstcollectie van Museum Schloss Moyland, voor het grootste deel bijeengebracht door Hans en Franz-Joseph van der Grinten, focust met name op het vroege werk van Joseph Beuys. Beuys behaalde in 1946 zijn diploma aan de Kunstakademie Düsseldorf en zat van 1947 tot 1953 in de klas bij Ewald Mataré. In die context speelden ornamenten, patronen en toegepaste kunst een grote rol.

Tot de highlights op de tentoonstelling Female View behoren de ontwerpen voor textielpatronen die Beuys maakte in 1948 en 1949 toen hij bij Mataré in de klas zat. De tekeningen zijn waarschijnlijk ontstaan voor een zijdeweaverij in Krefeld. Beuys ontwierp voor hen diverse patronen voor stropdassen. Dat sloot aan bij de oefenopdrachten uit de Mataré-klas en bracht bovendien wat geld in het laatje.

Andere tekeningen met een 'modethema' zijn een ongedateerd blad met meerdere ontwerpen, jurken voor Ingrid, een meisjesfiguur met midi-jurkje en schoenen van hermelijnbont die Beuys in 1959 voor zijn vrouw Eva tekende. Op een andere tekening, uit 1958, zijn studies van verschillende kleeerhangers te zien.

De kunstenaar Beuys cultiveerde zijn eigen herkenbare look en trok daarmee ook de aandacht van de mode- en reclamewereld. In 1981 haalde hij zelf de cover van de Vogue L'Uomo (hier in de expositie te zien), dat tevens een klein artikel aan hem wijdde.

Individueelheid, supermodels & glamour

Tentoonstellingszaal III

De jaren 1960 en '70 brachten nieuwe kansen voor vrouwelijke expressie, ook op artistiek vlak. **Deborah Turbeville** was assistente en model van modeontwerpster Claire McCardell toen ze een workshop van zes maanden ging volgen bij fotograaf Richard Avedon en art director Marvin Israel. Turbevilles modefoto's vallen op door hun sombere sfeer, deels hunkering, deels nostalgie. Bleke vrouwen staan op verlaten plekken, de mode verdwijnt bijna naar de achtergrond.

De uit Australië afkomstige June Newton, pseudonym **Alice Springs**, specialiseerde zich in tegenstelling tot Turbeville op zwart-witfotografie. Ze werkte, vaak samen met haar echtgenoot Helmut Newton, vanaf de jaren 1970 in de internationale modewereld. Net als veel andere fotografes van de expositie werkte Springs ook regelmatig als model.

De latere foto's van **Regina Relang** weten de vibe van de jaren 1960 en '70, de opkomst van de jeugdcultuur, uitstekend te vangen. Relang werkte tot in de jaren 1980 als modefotografe.

De Franse fotografe en filmmaakster **Sarah Moon** werkte in de jaren 1960 als internationaal model in de haute couture en begon op een gegeven moment voor de lol haar collega's te fotograferen. Ze werd als fotografe 'ontdekt' en is vandaag de dag een internationaal gevraagde modefotografe. Haar artistieke, soms bijna abstracte foto's herinneren aan de vroege fotografes van de jaren 1920 – '50. Wat Moons foto's onderscheidt is dat bij haar kleur een belangrijk element in de compositie is. Moon is een van de belangrijkste modefotografes van dit moment.

Ook de van origine Frankfurtse fotografe **Ellen von Unwerth** brengt in haar oeuvre percepties van vrouwelijkheid samen die onverenigbaar leken. Von Unwerth werd in 1989 bekend met een campagne voor Guess met het op dat moment nog onbekende model Claudia Schiffer en is inmiddels een van de beroemdste modefotografes, die ook supermodels als Kate Moss en Naomi Campbell regelmatig voor de camera heeft. Von Unwerths handschrift als fotograaf kenmerkt zich door haar speelse en vaak ook provocatieve foto's waar seks en glamour prominent aanwezig zijn.

Regina Relang
Der neue Look
 (De nieuwe look), z.j.
 C-print, 36,5 × 60,5 cm
 Stiftung F.C. Gundlach

Met een vette knipoog naar het streven naar political correctness verruimt ze de visuele en de identiteitspolitieke grenzen van het medium. Ook qua (social) media is Von Unwerth behoorlijk actueel: in 2022 speelt ze zichzelf in de Netflix-serie *Emily in Paris* en ze heeft ruim 60.000 volgers op Instagram.

Diana Vreeland: The Eye has to Travel

Film

Iedereen die ook maar iets van mode afweet heeft wel eens van **Diana Vreeland** gehoord. De legendarische moderedactrice, op 29 juli 1903 in Parijs geboren als Diana Dalziel (Dalziel betekent in het gaelic 'ik durf') en overleden op 22 augustus 1989 in New York, is nog steeds een onbetwist mode-icoon. De film *Diana Vreeland: The Eye has to Travel* van **Lisa Immordino Vreeland** is een intiem portret en een gepassioneerde hommage aan deze vrouw, hét mode-orakel van de twintigste eeuw.

Diana Vreeland werd geboren als dochter van een Engelse vader en een Amerikaanse moeder en genoot als kind een kosmopolitische en artistieke opvoeding. Haar 'oog' voor mode werd in de VS opgemerkt door Carmel Snow, chefredactrice van modemagazine *Harper's Bazaar*. Daar begon haar carrière met een baan als enige vrouwelijke moderedacteur bij *Harper's Bazaar* en later als hoofdredactrice van de *Vogue*.

Maar Diana Vreeland was veel meer dan een redactrice. Ze stond bekend om haar vlijmscherpe uitspraken, was excentriek en zelfbewust en verhieft mode tot kunstvorm. In *Harper's Bazaar* presenteerde ze haar ontdekkingen en

favorieten, zoals de bikini – volgens haar ‘het belangrijkste sinds de uitvinding van de atoombom’ en de blue jeans, waaraan ze vele artikelen wijdde. Haar talent om nieuwe en bijzondere dingen op te sporen was niet beperkt tot de mode. Ook bij mensen zocht en vond ze ‘that thing’, dat ‘little extra’, waardoor de ene mens zich onderscheidde van de ander. Als redactrice ontdekte ze looks, talenten en persoonlijkheden en zette ze in de spotlights. Ze gaf first lady Jackie Kennedy modetips, gaf de carrières van topmodels van de jaren 1960 een kickstart (o.a. Twiggy en Marisa Berenson) en maakte designers als Diane von Furstenberg, Oscar de la Renta en Manolo Blahnik beroemd. Ze bezag de mode met een kosmopolitische, open blik, geleid door haar onfeilbare instinct.

In 1971 werd Vreeland, autodidacte en trotse selfmade woman die zichzelf als ‘lui’ betitelde, ontslagen bij Vogue. Ze liet zich niet uit het veld slaan en ging aan de slag bij het Costume Institute van het Metropolitan Museum. Als consultant maakte het fenomeen modetentoonstellingen salonfähig en tilde ze naar een compleet nieuw niveau. Dankzij haar werden de vernissages en jaarlijkse Met Gala’s, society events waar iedereen die ertoe deed gezien wilde worden.

In *Diana Vreeland: The Eye has to Travel* schetst Lisa Immordino Vreeland het portret van haar beroemde familielid op een kleurige reis door de wereld van de mode. Aan de hand van historische interviews met Vreeland, archief-opnames en gesprekken met mensen uit de wereld van mode en cultuur laat Immordino Vreeland in haar film zien dat Diana Vreeland mode wás.

Alice Springs
Diana Vreeland, 1984
© Alice Springs Estate,
courtesy Helmut Newton Foundation

Eva Padberg, 2012
Fine Art Print op Hahnemühle
Büttenpapier, 60 × 40 cm
© GABO

Individuele, supermodels & glamour Galerie

Het werk van de in Parijs wonende portret- en modedefotografe **Bettina Rheims** is op een glamoureuze manier rebels. Rheims legt de link tussen hooglans, vrouwelijke schoonheid en kwesties rond seksuele identiteit en zelfbeschikking. In haar even sprankelende als opgeruimde esthetiek ligt de subversieve potentie verscholen in de dialoog tussen fotografe en model.

Net als Rheims is fotografe **GABO**, die woont en werkt in Brandenburg, primair geïnteresseerd in de innerlijke expressie van haar modellen. Voor haar zijn portret- en modedefotografie onlosmakelijk met elkaar verbonden. Behalve modefoto's voor diverse bladen maakt ze portretten van celebrities. Individualiteit is de kern van al haar werk. In het portret van de New Yorkse kunstenaar Yoko Ono zien we een sterke, androgyne vrouw in een Dries van Noten kostuum. Ze doet daarbij geen concessies aan de jeugdcultuur of stereotype noties van vrouwelijkheid die grote delen van de mainstream modescene domineren.

Modefoto's in het digitale tijdperk

Galerie

De social media en de digitalisering hebben enorme gevolgen gehad voor de modefotografie. De trend, al ingezet met de printmedia, is dat de foto's steeds meer een product voor de massa zijn geworden. Streng afgebakende modedomeinen, bedoeld voor een traditioneel publiek en gericht op exclusiviteit en luxe voor een select gezelschap, zijn ingehaald door de democratisering: de digitale fotoproductie kwam voor iedereen met een smartphone binnen handbereik. Nieuwe vormen van self representation in de mode zijn steeds toegankelijker, wat heeft geleid tot steeds meer vraagtekens bij de genderstereotypen van de huidige digitale beeldcultuur. Jonge mensen die hun outfits met hun volgers delen zijn stukken sneller dan de printmedia.

Veel jonge vrouwen bewegen zich langs de grenslijnen van een artistieke en feministische encensering en modefoto's. **Liv Liberg** uit Amsterdam produceert modespreads voor verschillende grote magazines, ze communiceert via Instagram en publiceert daar voor haar klanten speciaal in opdracht gegeven modeseries. Haar favoriete model is haar zus Britt, die met haar ongepolijste look de foto's een speciale uitstraling geeft.

De jonge Jamaicaanse fotografe **Amber Pinkerton** woont op dit moment in Londen. Ze publiceert haar foto's onder meer in alternatieve modemagazines als VICE en i-D. Veel van haar werk heeft een documentaire-achtige inslag en gaat onder meer over de zeer uiteenlopende manieren van leven en zelfrepresentatie in de mode van de verschillende communities in Jamaica en Londen.

Ook de in Moskou geboren **Elizaveta Porodina** heeft een heel eigen visie op schoonheid en mode. Voordat ze fotografe werd, studeerde ze klinische psychologie. Haar schilderachtige en poëtische foto's vinden hun weg naar internationale modetijdschriften.

Alle hier genoemde eigentijdse fotografes maken naast foto's ook bewegende beelden en video's en presenteren hun werk op websites, instagram en andere digitale media. Het deel van de expositie dat gaat over eigentijdse kunstenaars houdt zich vooral bezig met thema's als identiteit, individualiteit en beeldproductie.

Amber Pinkerton
Nadia: Girls Next Door, 2020
C-print, 24 × 29,7 cm,
© Alice Black Gallery

Stylecheck Beuys – presenteer je outfit!

2e verdieping, zaal van de Vriendenkring

Een selfie is voor veel mensen een soort reflex geworden. Met de smart-phone in de hand een willekeurig moment als foto vastleggen is voor ons heel gewoon. Het is een trend die blijk geeft van onze behoefte om de vluchtigheid van het bestaan vast te houden, het streven naar verbondenheid, terwijl we tegelijkertijd onafhankelijk en zichtbaar willen blijven.

We maken geen selfies die op onze smartphones verstoffen. Nee, we publiceren ze op sociale media om aan de 'wereld' te laten zien wat we net beleefd hebben of wat we aan hebben.

Stel hier jouw persoonlijke Beuys-style samen en combineer hem met je eigen kleding tot een verrassend nieuwe look! Bekijk jouw nieuwe style in de spiegel en maak een selfie.

De foto kun je posten op instagram met hashtag **#artiststyle** of sturen aan **presse@moyland.de** en wij publiceren hem voor je.

Zo bouwen we in de loop van de expositie samen aan een fantastische modeshow op onze instawall.

Als je ons jouw foto stuurt stem je in met publicatie op instagram.

Ellen von Unwerth – video's

In deze zaal krijgt de bezoeker een goed idee van de mediale diversiteit van modeproducties en reclame. De fashion video's van **Ellen von Unwerth** laten zien hoezeer popcultuur, muziek en mode met elkaar verbonden zijn en elkaar wederzijds beïnvloeden.

De fotografe werkt regelmatig met bewegende beelden in een artistieke en commerciële context. Daarnaast is ze uitgever van een eigen magazine met de titel *Von*, dat ook online kan worden gelezen.

Video *Lula* maakte ze voor de tweede editie van haar magazine.

In de film *Manko Cabaret* zien we een ongebreidelde, sprankelende encensering van het Parijse nachtleven, vol happy queerness en erotiek. De productie brengt models en performers uit het cabaret samen.

Voor *Wonderland* magazine maakte ze een video met actrice Alexa Demi. De campagne voor modelabel Georgine uit 2019 toont glamuzeus gestylde modellen die voor de grap in een autogarage werken. Het contrast tussen de traditioneel mannelijke werkomgeving en de vrouwelijke statement looks is een mooi staaltje speelse esthetiek, kenmerkend voor Von Unwerth.

Robert Rotar
*Joseph Beuys am Tag der Verleihung des
Wilhelm-Lehmbruck-Preises 1986 der Stadt
Duisburg, vor dem Wilhelm-Lehmbruck-
Museum, Duisburg, 12.1.1986, 1986*

24 × 17,7 cm

© VG Bild-Kunst, Bonn 2022

© Foto: Stiftung Museum Schloss Moyland

museum schloss moyland

Colofon

Stiftung Museum Schloss Moyland
Sammlung van der Grinten
Joseph Beuys Archiv des Landes Nordrhein-Westfalen
Am Schloss 4
47551 Bedburg-Hau

Deze publicatie verschijnt n.a.v. de tentoonstelling:

Female View

Modelfotografes van de jaren '30 tot aan het digitale tijdperk

Museum Schloss Moyland
24 september 2022 t/m 15 januari 2023

Onder redactie van

Antje-Britt Mählmann

Auteurs

Emma-Louise Arcade, Antje-Britt Mählmann

Vormgeving

Julia Wagner, grafikanstalt

Drukwerk

Reintjes Printmedien, Kleve

Proeflezen

Momo Giesen, Alexander Grönert, Sarah Lampe
© 2022 Museum Schloss Moyland en auteurs

Artistiek leider & samensteller van de tentoonstelling

Antje-Britt Mählmann

Zakelijk leider

Julia Niggemann

Trainee

Momo Giesen

Assistentie

Oliver Kretschmann-Tück

Tentoonstellingsmanagement

Reggy Havekes-van Creij

Restaurator

Krzysztof Nast

Opbouw expositie

Jürgen Ahrens, Klaus Ebbers, Bernd Hübbers, Lothar Janßen

Techniek & IT

Markus Bongers, Heiner Lamers, Stephan de Loryn, Karsten Müller, Rainer Steegmann, Rainer Ulrichs

Educatie

Sarah Lampe, Ute Winnen

PR & Marketing

Isabell Kluge, Sofia Tuchard, Ute Winnen

Evenementen

Roswitha Albrecht, Nathalie Brauner

Shop

Svenja Karst

De tentoonstelling is mede mogelijk gemaakt door

Ministerium für
Kultur und Wissenschaft
des Landes Nordrhein-Westfalen

Förderverein
museum
schloss
moyland

Liv Liberg
Britt (shirt), 2021
Fine Art inkjet print, 42 × 30 cm
© Liv Liberg